

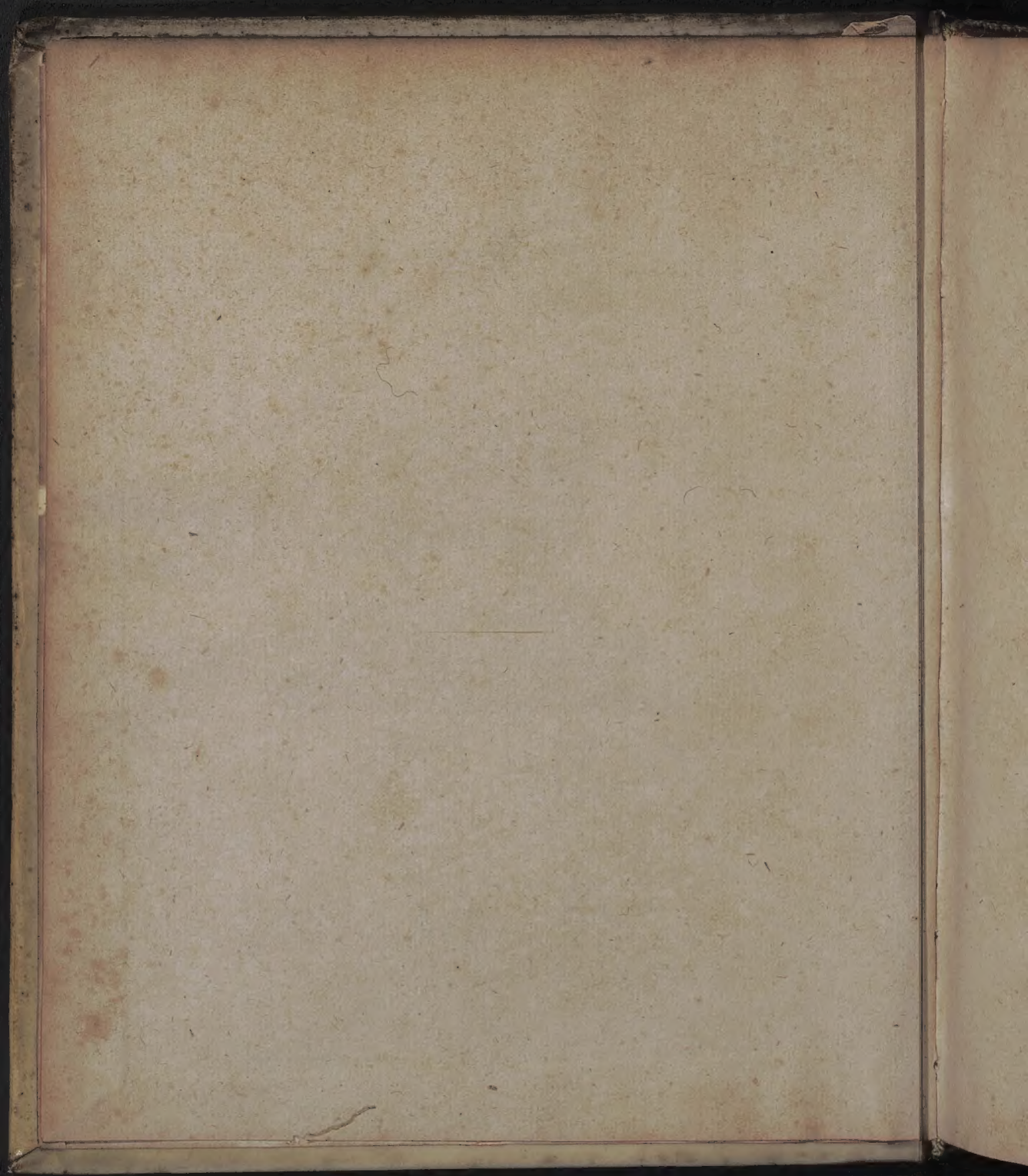

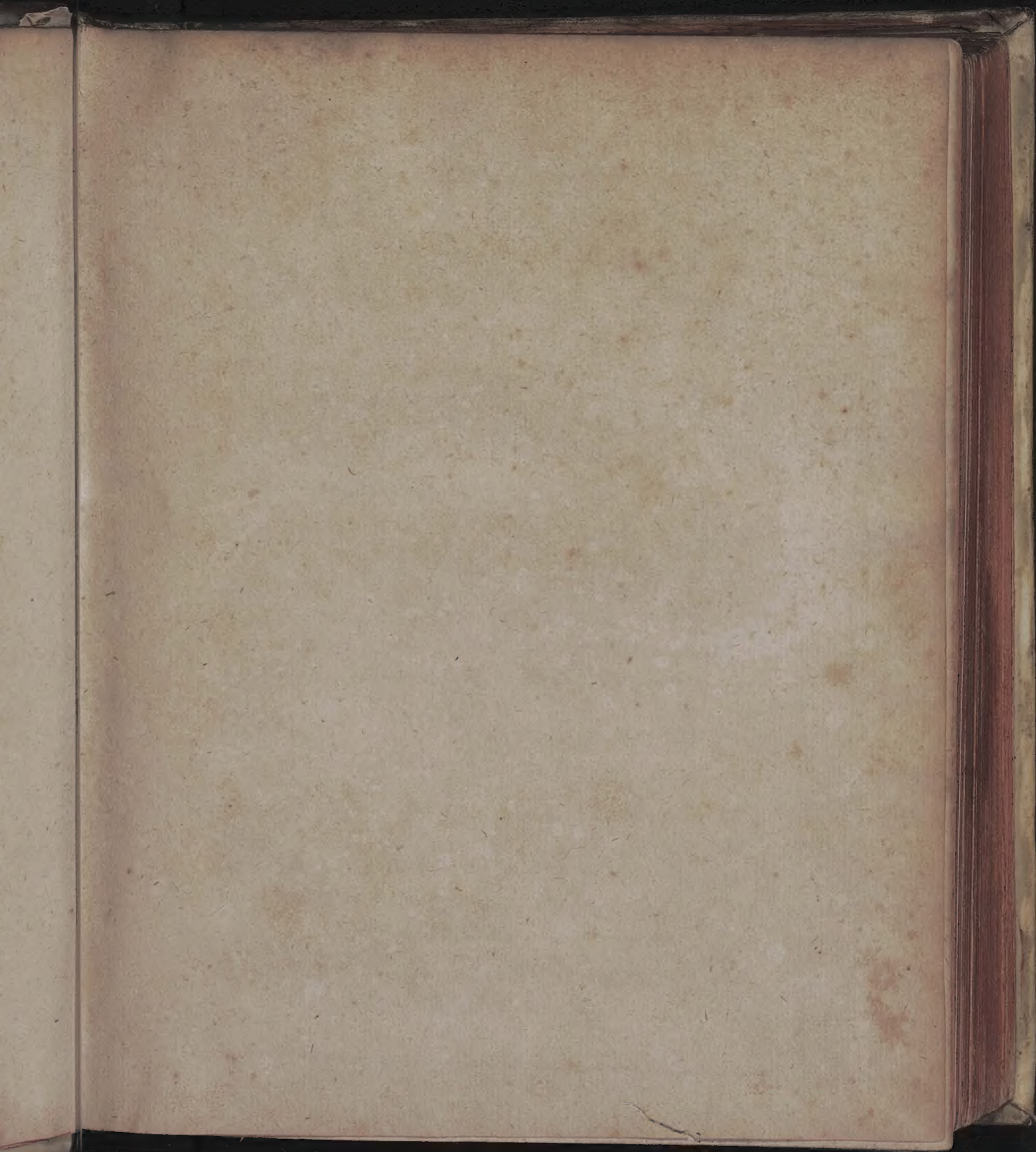
H. XIII. 10.

Listen
Nowo Jacin.

937. / III

M. H.

Henrici Nicolai

1. de Multiplicitate Rei factae.
2. Tr. de Contradictionis Natura et Principio.
3. Tr. de Oppositione Expositorum.
4. Panlogia Liberalis Tabellis representata.
5. Dispositio Maynetica.
6. Tr. de Notis naturalibus.
7. Tr. de Cognitione humana univ. & duabus Exercitationibus comprehensa.

D. O. M. A.

De

OPPOSITIONE ENVNTIATORVM,

TRACTATUS SINGULARIS.

Philosophico · Theologicus.

Vbi & quid Oppositio illa sit,
ostenditur, & inprimis Contradictionis
forma generalis & in omni materiâ procedens in-
quiritur, constituitur, exemplis maximè Theolo-
gicis illustratur, ac quæ obesse ei videntur, uni-
versa plenè soluuntur, ususq; oppositionis in
argumentando subjicitur, & exemplis
declaratur.

Authore

HENRICO NICOLAI,

Phil. & Theol. Apud Gedanenses

Professore.

Gedani. Typis GEORGII RHETII.

Anno Christi Nati M. DC. XLV.

M

Dn. H

Dn. F

Senat

no

Dm

P La
mi
sed
dicto, ad
phia fuisse
ad Rerun
ingens hu
re hos pass
case conse
revincim
bernare ne
dicisse apt
damenta e
universin
gubernan
dirigit a

Magnificis, Nobilissimis, Amplissimisq̃

VIRIS,

Dn. HEINRICO FREDERO,

Dn. FRIDERICO ELERTO,

Senatoribus Inclytæ Reipubl. Geda-
nensis primariæ conspicuis & pru-
dentissimis.

Dnn. Patronis ac Fautoribus observandis

S. Et prosperitatem.

Platoni Philosopho, Viri Magnifici, Amplissi-
mi, Patroni observandi, non intelligendi solum,
sed & dicendi gravissimo auctori ab Oratore
dicto, adscriptum accepimus, gratulatum cum Philoso-
phiæ fuisse, cum operam illi applicare videret eos, quos
ad Rerum publ. clavos sessuros natura genuisset, quod
ingens humana saluti emolumentum ex eadem illis adfer-
re hos posse crederet. Nec inscitè ita Platonem iudi-
casse censendum est: Et rem ex usu esse experientiâ teste
revincimur. Neq̃ enim Rempublicam prudenter gu-
bernare noverit, nisi qui aptissime didicerit: Nec di-
diciisse aptius potuit, nisi qui se & alios gubernandi fun-
damenta ex Philosophiâ desumpserit. Hæc & mores
universim in formam componit: Et familia domestica
gubernandæ rationem præscribit: Et civitatem in finem
dirigit, ac regendi momenta ministrat. Adversus for-

tuita instructos reddit, in presentibus durare docet.
Et periculosis obviam ire commonstrat. Ab ipso nascenti
primordio mortalibus conditum esse, fortuitis subiectis
suggerit, eoque ad formulam vivere facit: simul illud
eodem animi robore praeostat, ne quid ex illis, quae evenire
solent, pro insolito aut improvviso accipiat. Omnia,
quae incurrunt, quasi futura prospiciendo, impetus
emollit, ac ad Philosophiam conformatas expectantesque
animos nihil novi eos adferre monet, securis tantum. Et
plenas lunas semper spectantibus graves evenire docet.
Nosse ingerit, quam in tumultuosum Natura nos ingesse-
rit contubernium. Mirari prohibet, pericula aut publica
nos contingere, aut privata nobis illabi, quorum ingen-
tem segetem quotidie circa nos errare necessum esse osten-
dit. Aliena mala sic adspici consulit, tanquam Et illis
ad nos liberum iter sit, ut multo ante nos armemus, quam
petamur, ne animum sero nimis ad periculorum patien-
tiam post pericula instruamus. Si Seianum eodem die
Et a Senatu magnifice deductum, Et a populo in frustra
concisum legamus, aut Croesum e rogo concionantem,
aut Mitridatem inter Caianas victorias, aut Marium
septuagenarium a Patria extorrem audiamus, ut sine
metu, Et nostro bono relegere talia possimus. Illa Bian-
tem omnia secum portare docuit, Cenonem post bona
submersa fortunam expeditius se Philosophari docere
monuit. Et Canium lulum ex ipsa morte animi im-
mortalitatem periclitari velle perfecit. In Republica
pro-

proprijs animum addicit, nè aut aliena concupiscat, aut adeptus cupidinis vanitatem serò post pudorem intelligat, totumq; laborem vel sine effectu irritum, vel effectum labore indignum stomachetur. Resecare concursationes docet, ut ne alienis nos offeramus, semper agentibus similes, & propriorum incuriosi degamus. In negotijs consilio subactum, & animo fortem concinnat. Iudiciose uniuersa pensare, providè ventura præcipere, salubriter destinata impigrè exequi, ad quemcunq; fortune motù se componere, monstrat, & ab Historia factisq; prudentiæ remedia, solatia, auxilia, rebus suppetit. Quod si cavere rectè poterit, iura & leges qui tenet, ut Comicus ait: non minùs ad rem id poterit, qui iurum omnium fundamenta, quæ in Philosophiâ & ab eâ, penetrarit. Quæ cum ipsi mecum ad animum admittatis, Viri Amplissimi, qvotidiè factò ipso in Republ. representetis, naturæ genio ed compositi, literis & Philosophiâ ad id conformati sitis: non inconueniens ducere debui, publico aliquo apud vos alloquio id profiteri, & ex Philosophico Orbe operis aliquid in nominis vestri clientelam commendare. Opposita in Enuntiatis occurrentia quid in se ferant, Commentatio pertractat, exemplis undecunq; desumptis, magnam partem Theologicis, illustrat, ex occasione Adversariorum, quæ intercurrunt, adducit, quibus generalissimè illa modis dissolvi queant, ostendit, quid de difficultatibus, quibus pressare nituntur, habendum, aperit, Quâ ratione uniuersa

versa materia facies convenienter presentetur, com-
monstrat. In hac se demittit Tractatio, Vt illustrioribus
Theologorum exemplis exsurgere queat. Argumen-
tum & amplitudine materiae commendatum, & ex quo-
tidiano disceptantium usu necessarium esse potest, quod
specialius disquisitioni subjicitur. Multumne profectum
fuerit, & Vestro, & aliorum, qui judicare gnari, arbi-
trio submissum esto. Ex scripto auctoritatem, & auctori-
favorem conciliare applausu Vestro poteritis. Id ut diu
feliciterque possitis, provectos in annos Vos inter has vita-
turbas vegetos conservet, qui vitae necisque moderator
est, Vt Vobis, Vestris, Reipublicae, feliciter, quod agitis.
Benè Valete, Viri Amplissimi, & exiguo scripto no-
minis Vestri favorem commodare non detrectate. E
Gymnasio nostro. Prid. Idus Augusti Anno
M. DC. XLV.

Amplissimo Nomini Vestro

Officiosè addictus

HENRICVS NICOLAI
Ph. Prof.

LECTO-

LE

Accip
tionem
exemplis
tam. Si c
mone, sup
ad Verita
exactius
Dum ut
disputato
dum, qu
ratione
quædam
ne confe
Notiis n
Theologi
a me hab
apud De

LECTORI ERUDITO &
benevolo S.

Accipe & post *Contradictionis* naturam, *Oppositionem Enuntiativam* specialiter discussam, ac exemplis Theologicis magnam partem illustratam. Si quid deviare, aut minus liquere videatur, mone, suggere, cense. Communis via est, quam ad Veritatem universi decurrimus. Metam unus exactius prospicit, alter melius viam decurrit. Dum ut homines dissentiamus, non lupi, nec pro disputatore Sycophantas agamus, facile id ferendum, quomodo facierum diversitates cum admiratione contemplamur. In *Theologicis* si minus quædam sufficiant, de futuro vberiore explanatione confecta habebis. Si hæc ad gustum, brevi de *Notitijs naturalibus, Magicis actionibus, Præcognitis Theologicis*, alijsq; Vbi Occasiones fuerint, nonnulla à me habebis. His interim frui, & precibus me apud Deum porro adjuvato, optimeq; Vale.

Elen-

Elenchus sectionum Tractatus hujus.
SECTIO PRIOR, De Oppositione
Enuntiatorum in sese.

POSTERIOR, De Vsu Oppositionis
Enuntiativæ, & inprimis Contradictionis
in argumentando & discursu.

Elenchus Exercitationum Tractatus hujus.

- I. De Nomine & definitione Oppositionis Enun-
tiativæ.
- II. De Optimâ Contradicendi formâ.
- III. De Vltioribus Contradictionis exemplis.
- IV. De resolutione eorum, quæ formæ Contradi-
cendi obstant.
- V. De Speciebus Contradictionis.
- VI. De Vltioribus ejus divisionibus.
- VII. De Contradictione Virtuali, apparente, &
Contrariâ Oppositione.
- VIII. De Vsu Contradictionis in arguendo.
- IX. De argumentatione ex præmissis oppositis, &
à Contrario sensu.

De

OP
TRA

De Opp

De M

duq; actoru
untur, qui
onguem re
enim ampli
tionis usus
sedem sibi
ta ea agere
Logis id
partes sin
ita se habe
lascitia at

gnio

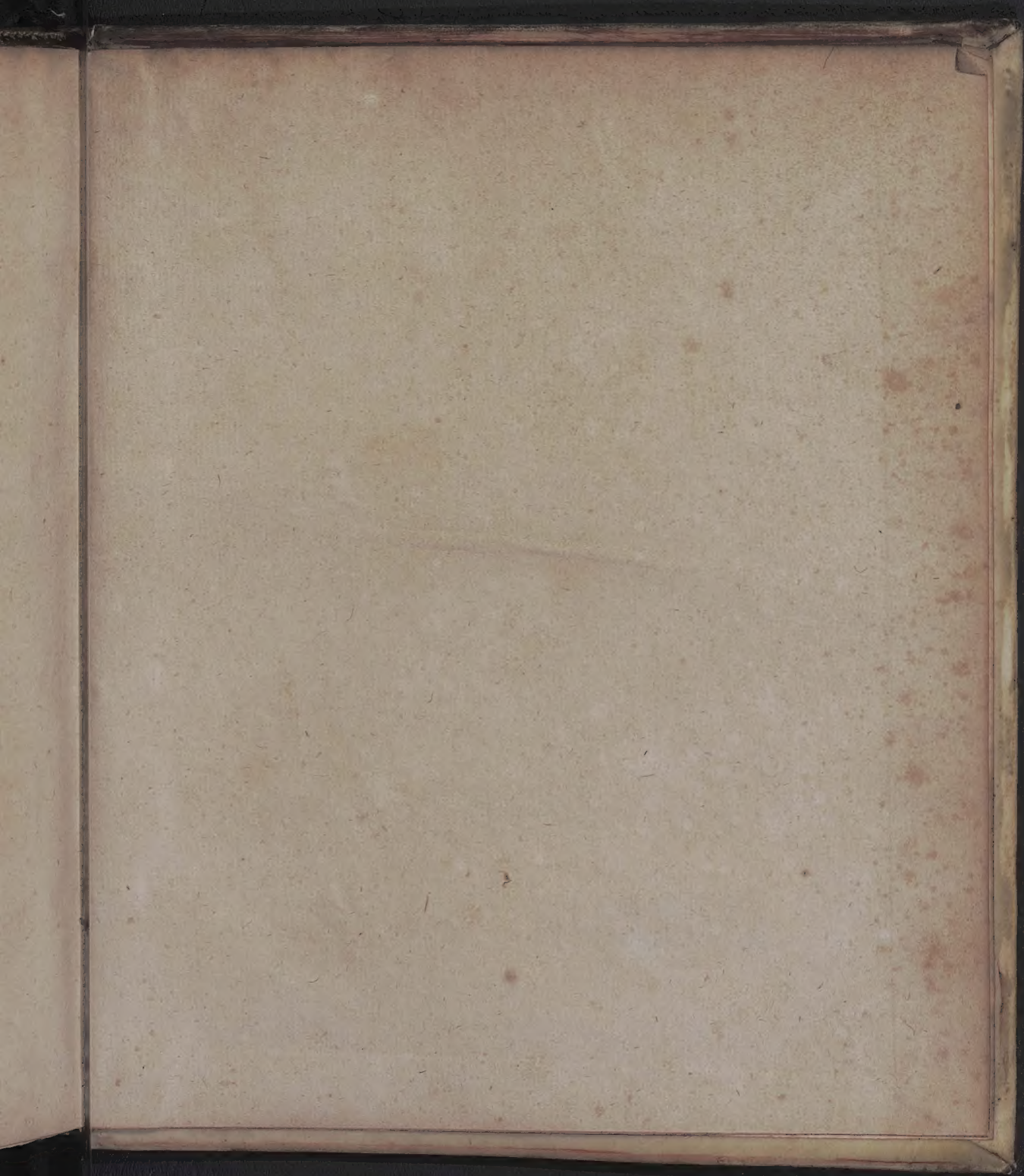
emis-
anfe-

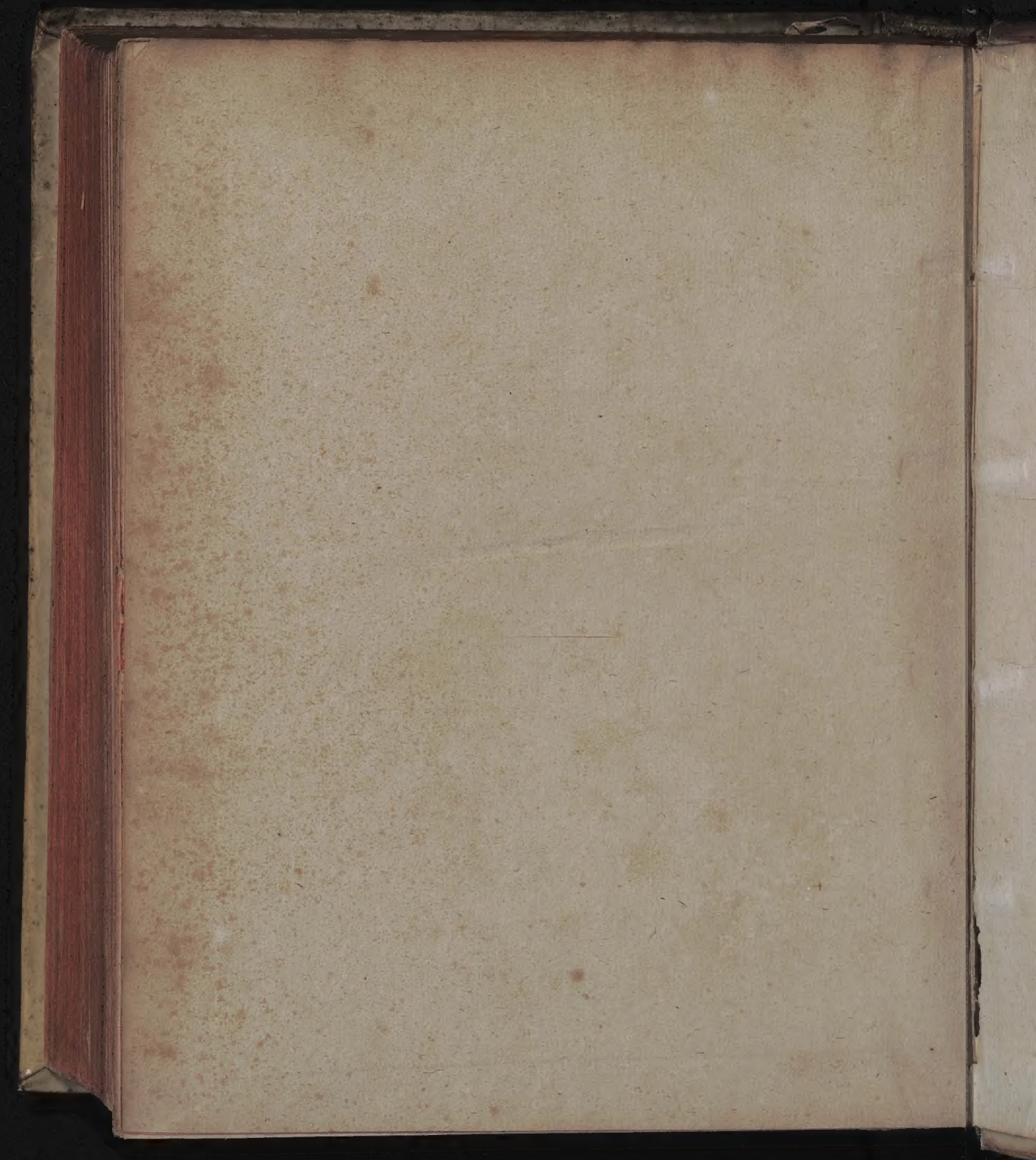
, vel
n non
nsub-
pro-
qvar-

225

7115

Biblioteka Jagiellońska

stdr0019291

